

VECKOBLADET

Utgivet av SFVBBiL

Utkommer fredagar

31:a årg. 2005

Fredag 26 augusti

5

VECKOBLADET

Så var sommaren över för VB. Vi är lite i otakt med vädret men sätter igång i alla fall. Ambitionen för det kommande året är: ett pappersnummer i månaden och däremellan ett webbnnummer varje fredag. Prenumerationspriset är 100 kr för er som önskar numren med post, insattes på pg 151 44 21-5.

Nästa pappersnummer av VB, som utkommer den 30:e september, innehåller bl a en översikt av v-Lunds aktuella kommunalpolitik och en längre studie om sjöslaget vid Tsushima. VB är en tidning med bredd i ämnesvalet. Numrets övriga innehåll hoppas vi att ni, kära läsekrets, formulerar. Märk dock att bidragen bör ha någon form av Lundaanknytning – det har nämligen artikeln om Tsushima!

Glöm nu inte våra webbnnummer, varje fredag på adressen.

<http://veckobladet.info>

Foto: Jörgen Larsson

"Det fanns inga anarkister i vänsterns förstamajtåg", förklarade partiföreningens ordförande Claes Regander på ett v-medlemsmöte i våras. Då måste det ha varit ungtkommunister som bar den här banderollen. Den som undrar vilket kan ju alltid fråga på nästa medlemsmöte den sjätte september.

Kulturhuvudstad? Minns tusenårsfirandet?

Ska Lund eller Umeå bli europeisk kulturhuvudstad 2014? Katarina Mazetti har nyss ställt frågan i Sydsvenskan. Och kanske glömt att det finns en tredje kandidat, Kalmar, som kulturministern dessutom har lovat att lobba för.

Fast Lund är ingen riktig kandidat ännu. Det saknas tillräckligt stöd bland de politiska partierna. Och det tycks heller inte finnas något översvallande stöd för tanken hos befolkningen i stort.

Det finns invändningar t.ex. inom vänsterpartiet och som skymtar även hos Mazetti som säger ungefär: vi kan göra trevligare saker för de pengarna. De bör inte köpas utan vidare. Det handlar ju inte om lika mycket pengar i båda fallen. En utnämning till kulturhuvudstad skulle obestriddligen ge Lund en hel del kulturpengar som inte fanns tillgängliga annars, från staten och kommunen och förmodligen även från vissa företag. Tänk t.ex. om nån skulle skänka oss det rymliga, djärvt utformade teaterhus med en människovärdig foajé som vi så väl behöver? Underverk har skett förr, se på Mejeriet som

ju donerades till Lund och på Dunkerska kulturhuset i Helsingborg. Och även den kommunala kulturbudgeten skulle nog, om inte annat så för skams skull, öka långt i förväg.

Men det finns annat som kan göra en tveksam.

Egentligen förvånar det att idén kommer från den förra kulturchefen, Gunnar Haag. Hur många gånger suckade han inte över de trögflörtade Lundaborna när hans teater- och festivalsatsningar slog slint? Och inget talar för att de skulle vara mer entusiastiska inför ett kulturhuvudstadsår.

Det finns faktiskt en historisk parallell som man kan dra.

År 1990 skulle Lund fira tusenårsjubileum. Man hade visserligen firat sin 950-årsdag bara ett par decennier tidigare, men nu hade man grävt djupare och gjort äldre arkeologiska fynd. Ett helt år skulle firandet vara även den gången, med ett särskilt tema varje månad. Även den gången skulle man nå ut till byar och ytterstadsdelar. Även då skulle tonvikten inte ligga på elitprojekt utan på bredd och allmänt engagemang. Även då skulle det inte få kosta särskilt mycket.

Nej, det gick inte bra, Lundaborna var kallsinniga. Sommaren var ungefär så död som vanligt. Det var studentkarneval det året, en kulturell företeelse som gör Lund speciellt och som lätt kunde ha integrerats i firandet men så skedde inte. (Det är f.ö. karneval 2014 också men det nämns inte i konsultrapporten.) Det hela dog ut i en gäspning.

Så tills vidare är detta med Kulturhuvudstad ingen god idé. Inte för Lunds del.

Gr

PS Dagens Samhälle berättade i nr 22 den fascinerande historien om den nye stadsbyggnadschefen i Falköping. Han hade antagits på rekommendation av en rekryteringsfirma men avslöjades efter tre veckor som notorisk bluffmakare. Ingen av de meriter han hade uppgett stämde och ingen hade kollat dem. Det kostade kommunen 150 000 att lösa ut honom.

Har Lunds kommun kollat den nye kulturchefens meriter?

Låga pannors stad

Lund har blivit en nullitet. Speglar väl konjunkturerna för goda tankar, i samhället. De är låga. Överflöd och överläge gör att vi lever med ryggmärgen, här i väst. Tills vi blir bortsprängda på tunnelbanan, det vill säga. Eller flådda i stycken, å en turistort.

Allt nog, stadens antal studenter borde halveras. Exportera sen surplus till högskolefilialer i Lunds-krona och Tomelilla - som åter "rälsnavlas" rakt västerut. Detta ger färre ödsliga cykelfält i stads-kärnan, samt en rimligare bostadsmarknad. Så borde körbanorna å genomfartsgator vara högst två, och extensiva byggytor förtätas. Allt för skapa mer stad. Sydvästra "kilen" från Stadsparken och utåt är exempelvis fylld med oanvända parkytor, och skräpiga koloniområden. Medan andra områden typ Margretedal samt trakten vid Kung Oskars väg är överexploaterade. Men låg nivå å stadsbygg-

Typist lågpanna

nad, i en numera låga pannors stad ...

Gör så en mysig park av Lunda-gård. Idag är området nåt mellan ett exercisfält och en trädkyrkogård, en själlös och utspydd platskakafoni. Och sjukhuset med Lundalänken liknar en fortgående bombzon. Hur med en grön, mänsklig vårdmiljö samt spårtrafik? Kapa så Getingevägen samt andra "biltatargator" in till stan. Och sist, ge Klostergården en vacker piazzamiljö i klassisk urban stil, vid kyrkan. Kapa även slyet mellan gårdarna i stadsdelen. Frilägg husen, som på 60-talet!

Slutligen, hämta baks Mårten Dunér, som stadsarkitekt. I väntan härfå gör en intervju för VB om hans konkreta idéer kring fortsatt stadsbyggande, i Lund. Och sök få andra kvalificerade bedömare att yttra sig. Märks inte att stan flödar av intelligen och välutbildat folk. Samhällsanda, pytt-san!

/j

Lundensisk lågpanna

Med Brecht i Svendborg

*Jag har alltid tyckt att namnet man har gett oss varit fel:
emigranter
betyder ju utvandrare. Men vi
har inte vandrat ut efter att fritt ha valt
ett annat land. Ej heller har vi vandrat
in i ett land för att stanna, möjligtvis för alltid.
Utan vi har flytt. Fördrivna är vi, landsförvissta
och det land som tar emot oss ska inte bli ett hem utan en tillflykt.
Oroliga sitter vid där, så nära gränserna som möjligt.*

Den dikten av Bertolt Brecht (här i Lars Bjurmans tolkning) citerar Tariq Ali i sin nyss på svenska utkomna bok *Bush i Babylon*. Han gör det på tal om en annan landsflyktig diktare, irakiern Saadi Yussef. Denne har slagit sej ner nära Londons stora internationella flygplats. Brecht satt sex år i ett hus på stranden i Svendborg på södra Fyn, med bara några mil Östersjö mellan sej och hemlandet.

Det var litterärt produktiva år och han skrev bland annat en omgångsrik diktsamling, *Svendborger Gedichte*, där det ingår kända (och tonsatta) stycken som "Enhetsfrontsången". Men när vi bad Håkan Carlsson tonsätta några dikter till vänstermusiklägret i Vejstrup nu i juli valde han inte i första hand de mer eller mindre tidspräglade kamptexterna utan dikter som handlade om exilens villkor, ett tema som tyvärr inte har mist sin aktualitet.

Tjugofem gånger gilt

Vejstrup är en sömnig liten by. Järnvägen är nedlagd och krog finns bara i grannbyn. Men det är bara nio kilometer till Svendborg. Och i Vejstrup finns en stor "ungdomsskole", ett slags internatgymnasium, med massor av lektionssalar och hallar att spela i och med bekväma dubbelrum, passande för de likaledes något bekväma i övre medelåldern som numera präglar vänsterkörerna och -orkestrarna i Köpenhamn, Lund och Stockholm. De som brukar samlas till ett gemensamt veckoläger.

Det har de i princip gjort sen 1980, fast då hade inte danskarna och sångarna hunnit komma med. Nu var det tjugofemte gången och det föranledde den extra satsningen på en originalkomposition, till vilken för övrigt vänsterpartiet bidrog ekonomiskt.

Beställningsverk har förekommit på några tidigare läger. I katalanska Berga 1999 gjorde Per-Åke Holmlander ett verk för amatörorkester, amatörkör och lokal coblaorkester – cobla är en rätt speciell blåsensembleform som odlas just i Katalanien – och häromåret inspirerades Hanne Römer av lägrens saliga blandning till stycket "Her og nu" som väckte publikens stora uppskattning på Lunds Kulturnatt 2003. Men detta var den mest ambitiösa satsningen hittills. Håkan Carlsson, musikledare i Höör,

har skrivit flera operor, bland annat "Fersen i Paris" som spelas just nu. Han behärskar – och tycks gilla – i princip alla former av musik (och instrument), och som mångårig ledare på vänsterns musikläger känner han väl medlemmarnas begränsningar och möjligheter.

Att bryta rutiner?

Årets läger arrangerades av "sydpoolen", det vill säga Köpenhamn och Lund. "Nordpoolen" är Stockholm som står i tur 2006.

Lägren har sin fasta mall med barnorkester, ungdomsorkester (rock), förmiddagsensemble, långlunch, stororkester/kör, improviserad aftonmusik, storband och kvällsbar. På utvärderingarna kommer det alltid upp förslag om att bryta mallen. Det verkar svårt men nog finns det idéer. Den minoritet som ogillar stororkestrarnas stök kunde få dra sej undan och odla kammarmusik hela veckan. Storbandet kunde stramas upp, få spela på förmiddagarna (när deltagarna är nyktra) och begränsas i omfång så att inte nio altsaxar behöver samsas om två stämmor, nybörjarna kunde få utvecklas i en egen liten grupp och slippa konfronteras med snabba sextondelar i knöliga tonarter etc.

Vi får se vad nordpoolarna hittar på nästa år. Först gäller det att hitta en spelplats som uppfyller de lokal- och komfortmässiga önskemålen vilket inte är det lättaste. Viktigt är att den inte ligger för långt norrut för då avskräcks många både skåningar och själländare. En skojig tanke som väcktes häromåret är förstås Fagersta. Mitt i rost- och bångbältet visserligen men naturskönt och framför allt med en politiskt sympatisk och säkert också både tillmötesgående och konstruktiv kommunledning. Vattenmusik vid Strömsholms kanal?

Obefintlig ungdom

Lägren har också några klara begränsningar som man kanske kunde göra något åt. Ungdomsorkester finns alltså men ungdomarna är av typ medföljare. Röda Flåset har upphört med sin sporadiska representation. Bland lärarna är det lite större nationell bredd men de vanliga deltagarna utgörs bara av danska och svenska (plus en vilsen holländare för åtta år

sen). Några fria radikaler, det vill säga såna som normalt inte medverkar i poolensemblerna, brukar dyka upp varje år men det finns säkert många som skulle vilja delta men inte vet om lägrens existens.

Å andra sidan finns det förstås en övre gräns. Somliga menar att vi redan tangerar den. I år var vi omkring 140 allt som allt.

Sångare och blåsare från norr och söder träffas alltså och umgås intensivt en hel vecka. Det borde vara upplagt för givande och tagande av erfarenheter, arrangemang och liknande. Sánt förekommer märkligt nog i mycket ringa omfattning.

Vad är alltings mening?

Det händer att vi snuddar vid de existentiella frågorna: Vad är lägren till för?

För att utveckla deltagarnas individuella färdighet är förstås ett svar, men ett med begränsad giltighet för de flesta har nog redan nått sitt livs platå. För att det är trevligt att spela tillsammans, för att ge lite avkopplande belöning åt alla som troget jäktar iväg till repetitioner och inte alltid så muntra framträdanden höst, vinter och vår. För att få uppleva den kollektiva lyckokänslan när allt plötsligt stämmer för denna stora skara.

Ja, detta är legitimt. Men vi bidrar också till att ge vänstern ett mänskligt ansikte. Inte minst i den politiska vardagen, där de allra flesta skyndar förbi en appelltalare men många stannar upp inför en blåsensemble. Det är inte alla som har förstått värdet av den signallekten.

Fortsättning tills vidare

Det var inte så många som hörde oss där på torget i Svendborg. Vinden vände notblad och Håkan fick som dirigent slita för att hålla samman det hela någorlunda. Men nog var det meningsfullt det vi gjorde.

Blir det någon fortsättning? Ja på lägren, åtminstone tills vidare. Förhoppningsvis även på "Svendborger Gedichte" om exilens vänder, kanske rentav med föreställning i Lund, även om inget är bestämt. Vi rekommenderar alla att bidra till dessa fortsättningar, som publik men helst som aktiva deltagare. VB kommer att hålla er underättade. *Gunnar Sandin*

Partitur med takt 61 till "Mein Bruder war ein Flieger", musik av Håkan B. Carlsson till text av Bertolt Brecht. Något hemsnickrade instrumentförkortningar, flöjt överst och sångstämmorna underst.

Vind i seglen

Vissa förlopp eller händelseutvecklingar har en särskild sorts fascination. Det är när man kan ana det hemska slutet men bara iaktta hur någon i små steg rör sig dit. Typen för det hela är en politisk skandal, säg ett kommunalråd som supit upp kommunens pengar. Det börjar med en liten kort artikel, som en skälkning på nedre däck, och sen växer drevet dag för dag tills kommunalrådet har förlorat den allra sista gnuttan opp.

Den pågående skandalen med America's Cup seglingarna i Malmö där landstinget i Skåne och Malmö kommun öser ut pengar över ett gäng miljonärer som roar sig med segling följer detta mönster. Ingen reagerade förrän sportchefen Åke Stolt i Sydsvenskan skrev några väl valda ord om det hela. Anneli Philipson i vänsterpartiet Malmö agerade påpassligt, men det gick inte att stoppa. Så kom det lite reportage och det började dyka upp artiklar om hur många miljoner budgeten överskreds med, vilka arvorden de lokala arrangörerna beviljat sig osv. Sen blev det tyst och kanske kan man gissa att Ilmar Reepalu lyft luren till Sydsvenskan och vädjat om Malmösolidaritet.

Massage

Men sådant går inte att hejda. I måndags kom Metro med "Skånska skattepengar betalar seglarnas massage", en löpsedel mången redaktör skulle sålt sin själ för. I reportaget berättas om de åtta massörer som står redo. Kostnaden är förstås peanuts, högst

100.000 och vad är det jämfört med allt annat. Den säkerhetsansvarige berättar hur viktigt det är: "Vi snackar om elitidrottsmän som kämpar hårt och det händer att de får muskelbristningar. Man kan behöva massage innan man går

ut på tävlingen för att mjuka upp ett och annat. Sträcker man sig under dagen ska man kunna få

behandling efteråt och kanske sedan en behandling på morgonen." Ja, det är ett hårt liv de för, seglarna, vi andra kan bara beundra och betala.

Det här var alltså i måndags och man kan ana vad som redan rör sig i huvudet på Skånes Metro-läsare och att en del av det finns kvar vid nästa års val. Tävlingarna invigs på onsdagen och sen finns det utrymme för nästan en vecka av händelser och löpsedlar.

Hel pudel

Jag vet inte om Position Skåne och Ilmar Reepalu har gjort sig några nya tankar: om de hade något politiskt omdöme skulle de förstås stoppa det hela på stubben. Här skulle nog behövas det som numera kallas hel pudel: Reepalu kunde t.ex. erbjuda sig att betala massagen med egna medel. Men så blir det väl inte.

Ambitionen med hela projektet är att som det heter "sätta Malmö på kartan". Jag fruktar att man kommer att lyckas med det, om än på ett annat sätt än vad som var tänkt.

Lucifer

Sextioförsta terminen

Efter sommarläger och sommarvila har Röda Kapellet startat sin sextioförsta termin, som vanligt med övningar normalt varje söndagkväll borta på Folkuniversitetet. Joakim Casagrande fortsätter som chefdirigent.

"Kärlek och vodka", Vysotskij-föreställningen med Staffan Gerdmar och Per Lundahl, har varit en framgång med uppskattande publik och det planeras för hösten åtminstone fyra föreställningar till, varav en i Lund, på Mejeriet den 20 oktober. Diskussioner har påbörjats om ifall det ska bli ännu fler. Kritiker varnar för rutin och åberopar Agatha Christies pjäs "Rättfällan", entusiaster påpekar att det rentav har försportsintresse för föreställningen i den sista riktiga sovjetstaten, nämligen Vitryssland.

Vi får se hur det blir med detta. Men det finns även annat på höstprogrammet. I slutet av oktober ska orkestern medverka med ljudillustrationer på ett seminarium om arbetarmusik i Landskrona. Och så har vi "kärnverksamheten", det vill säga appellmötet på torgen i Lund, där sådana närmast planeras lördagarna den 3 och 10 september, med lite olika huvudmän. Däremot håller Röda Kapellet för en gångs skull tyst på årets Kultur natt.

Ett par förstärkningar är på ingående men orkestern vill som vanligt ha fler och erbjuder sig som vanligt att förmedla instrument och nybörjarlektioner. En bra början kan vara att komma upp och lyssna på en repetition. Nyfikna kan t.ex. ringa Ingela, 046-144457.

Om en promenad och hur den kan gestalta sig

När människan skaffar sig hund är det bra om hon är natur- eller i vart fall motionsintresserad. För vi förväntar oss 3-4 promenader var dag, varav en måste vara lång. Husse och jag går gärna på Hardebergaspåret, medan matte oftast tar mig till någon av Lunds parker. Bäst trivs vi i Botaniska trädgården. Under 11 år har vi traskat där, i ur och skur, sommar som vinter, och jag vågar påstå att vi känner varje skrymsle och vrå (utom växthusen, dit äger jag inte tillträde). Med åren har vi skaffat oss viss botanisk kunskap, vi gläds åt hur det växer, ja vi trivs och känner oss hemmastadda. Men! Det finns regler som måste efterföljas!

Lund har den enda botaniska trädgården i Norden, dit även hundar är välkomna. Vi ska hållas koppplade, inte trampa i rabatter och ömtåliga nyplanteringar, och man ska plocka upp efter oss. Förra sommaren kom det upp skyltar, där Botans personal konstaterade att det var si och så

med det sistnämnda. Matte och jag hukade när vi såg det, rädda över att inte vara välkomna längre, och här nu, liksom många andra hussar och mattar, för vana att när så behövs plocka upp hundbajs efter försumliga hundägare.

Förra veckan var vi med om en obehaglig episod. Efter en timmes trevligt nosande och strosande närmade vi oss utfarten vid Östervångsvägen. Ca 2 meter från en uppsatt hundlättnad en skinnjackeklädd yngling sin schäfer göra ifrån sig. Han drog otåligt i kopplet och gjorde sig beredd att gå vidare.

– Ska du inte plocka upp efter din hund, sa matte förvånad.

– Ska du skita fullständigt i! bet han av. Hela stan är full av bekäftiga djävla käringar som ger en råd man aldrig har bett om! Sköt du din byracka (han måttade här en spark åt mitt håll) och ge f-n i min hund!

En stank av adrenalin spreds från matte. Hon försökte stammande försvara oss (jag är inte av

vakthundsras) men den skinnklädde avbröt och skrek: om du är så dj-a noga med regler så kan du plocka upp efter Tarzan! Han sträckte upp ett finger i luften som avsked, och drog iväg uppåt Professorsstaden. Hans schäfer såg kuvad ut. Och jag tror den skämdes.

Matte plockade resignerad upp efter schäfern och vi gjorde oss beredda att gå hemåt när en äldre gentleman med en spaniel i släptåg kom fram.

– Blev du antastad, lilla vän, frågade han bekymrad. Han skrek ju högt till dig!

Nu är min matte lite kitslig av sig. Lika lite som hon vill bli beskyddad för ragata vill hon bli kallad "lilla vän" av män. Medan hon samlade sig till ett skarpt svar försökte jag avleda situationen. Huvudet på sned, viftande svans och uppsträckt framtass förfelade inte sin verkan. Han föll genast på knä och började gulla.

– Vilken söt flicka du är! Ska inte två små flickor få gå promenad

utan att otäcka pojkar ska skrika åt er? Ja, du är verkligen vacker! Åt mattes håll: På vilken kennel har du köpt henne?

Nu tinade matte upp. Hundägare är som småbarnsföräldrar – sårade och förvånade om inte alla avgudar deras älsklingar, och förtjusta och stolta över beröm. Medan de fortsatte att prata tog spanieln kontakt.

– Kan vi inte slita oss lösa och jaga varann på den stora gräsmattan! föreslog han. Jag fick erinra om koppeltvånget, och förresten är jag för gammal och stel för sådana barnsligheter.

När vi gick hemåt muttrade matte över "den patriarkala struktursens förtryck".

– Du vet att jag är för jämlikhet, Cilla, sa hon, men ibland undrar jag om män har psykologisk, emotionell eller ens intellektuell kapacitet att nånsin bli kvinnors jämlikar. Jag ville inte ta ställning till detta. Jag lunkade på, längtade hem till husse och vår gröna soffhörna samt till den välfyllda matskålen.

Cilla

Gud, giv Lund en stadsarkitekt värd namnet!

Ändringar i stadsplaner ramlar ner över Lunds invånare, tillsynes. I våras presenterades en ny stadsdel i trakterna av forna Sockerraffinaderiet, invid Kung Oskars bro. Aldrig hört att nåt sånt skulle vara på gång. Och nu ska Lidl få bygga vid Ringvägen, intill avfarten mot före detta Å&R. Är det stora odlingslottsområdet vid järnvägen nerlagt eller övergivet? Ja, när blev bestämt att lägga en detaljplan här, och på vems initiativ? Har själv pekat på sydvästra "stadskilen" från Stadsparken och utåt, som nåt slags Lunds halvt övergivna hamnkvarter. Och därför i starkt behov av idéer och diskussioner, hur samlat nyttja och gestalta. Glesbefolkat och "impedimentsmässigt" är dock ett tyskt lågprisvaruhus en märklig tyvstart på en övergripande genomgång vad gäller detta utspridda stadsområde.

Verkar som Lidl, kommunala tjänstemän och kanske nyckelpersoner från vissa partier lyckat ihop nåt att kupa genom innan politikens hösttermin kom igång. För tunga invändningar radar genast upp sig mot projektet. Undras om Gunnar Jönsson var informerad, och från start. Eller stan styrs nu av storbolag, tjänstemän och konsultföretag i skön förening - särskilt under Lunds "sommarlov".

Hur sen med Vänsterpartiet, i det här. Tidigare ett starkt och alert parti, med Veckobladet som eget och fruktat organ. Ett område där vi var pådrivande och debattinitierande var just stadsplanering och allmän samhällsbyggnad. Men partisplittring och toppstyrning samt avbrott i parlamentariska kompetensen gör att partiet, inte känns igen. Kommunala regeringsrollen samman med framför allt s verkar även självutplånande, på partiets profil. Vare sig i Byggnadsnämnden eller i Tekniska nämnden med speciellt trafikfrågor häver sig partiet nämnvärt över mötesdagordningsnivån. Men kanske ej märkligt, i ett allt mer torftigt och inavlat parti.

För medlemmars och sympatisörers kunskaper och engagemang tas numera ogärna tillvara i v Lund. Istället har vi fått ett politrukvälde, med allt proffsigare

"Hundarna skäller men karavanen drar vidare"

brukade splittringar och avhopp kommenteras på den gamla sektvänsterns tid. VB tar inte ställning till de nuvarande diskussionerna/konvulsuiberba i Feministiskt initiativ, men konstaterar att förberedelserna inför F!s årsmöte i Örebro den 9-11 september pågår för fullt. Bland annat med motions-skrivande, även från Lund och Skåne.

Valallianser

Inte minst av intresse för utomstående är en motion från femton skåningar (fem från Lund) om sam-verkan med andra partier. Så här lyder den:

Sedan F! bildades den 4 april 2005 har ett stort antal medlemsgrupper bildats runt om i landet. En oerhörd viktig politisk diskussion har satts igång. Många är de medlemmar som vill fortsätta organisera sig och fortsätta att sprida kunskap kring könsordningens konsekvenser. En hel del medlemmar vill omsätta sina kunskaper till praktiskt politiskt arbete. Intentionen med partibildning är att ställa upp i riksdagsvalet. Både organisatoriskt och ekonomiskt är det säkert rimligt och klokt. Det vore däremot väldigt olyckligt att inte ta tillvara det sug efter politiskt engagemang som finns även på lokal och regional nivå. Möjligheter finns att ingå valallianser, åtminstone med Miljöpartiet, som tidigare öppnat

uppdragssurfare som blivit sig själva nog. Och reellt inte önskar inblandning "i sitt jobb". Fick normalt hela debattarenan för mig själv i Veckobladet, när jag djävrades lägga förslag för ett par år sen. Som uppdragslös var jag blott en tyckande och påflugen privatperson, utanför politikerarkokratien av ämbetsbärarna - som dessutom tävlade i antal uppdrag att jonglera med. Nej, ett parti med stark basnivå, med saksinnatta vanliga medlemmar som tillåts vara med och utforma politiken, låter sig knappast blåsas kull i sommarkupper, av ovan modell.

Nita Lorimer, som aspirerar på rollen som ny partiföreträdare har haft vällovliga måndagsmöten, hela sommaren. För att etablera sig själv förstås, och lyssna in sig på lokala partiet. Men fan ta oss vanliga medlemmar och besökare om vi söker driva politik på ämbetsområdena, i valda företrädares frånvaro. *Jörgen Larsson*

upp sina listor. Det måste i så fall ske under en gemensam beteckning som inte är partibunden. Ett politiskt engagemang på lokal och regional nivå möjliggörs då om F! anser det lämpligt. Det innebär också att den ekonomiska biten inför ett val delas på flera parter och det underlättar genomförandet. Valallianser skulle alltså kunna vara ett medel för de medlemmar som vill arbeta politiskt och parlamentariskt på hemmaplan, ett nog så viktigt arbete. Det förutsätter att F! som medlemsorganisation ställer sig bakom sådana lokala och regionala initiativ.

Social ekonomi

Det är naturligt att ny rörelse (och ett nytt parti?) lyfter fram nya eller nygamla politiska begrepp. I mp:s fall var det bland annat "grön ekonomi". En annan motion från Skåne slår ett slag för begreppet och företeelsen "social ekonomi":

När människor sluter sig samman i arbetsgemenskap, såsom kooperativ, eller intressegemenskap, såsom föreningsverksamhet, utifrån gemensamma mål och värderingar, ökar delaktigheten och intresset för samhället, både hos den enskilde såväl som hos kollektivet. Detta finns det forskning på och det visar även vår egen historia och samhällsutveckling. Social ekonomi bidrar alltså starkt till en fortsatt demokratisk utveckling. Vårt välstånd är uppbyggt ur

Särintressen igen

"Att små särintressen försenar och fördyrar allmännyttiga projekt är tyvärr regel och inte undantag. Vad vi i det läget behöver är politiker som försvarar just allmänintresset och exempelvis skapar opinionen för att avlägsna möjligheter till juridisk blockering och för att snabba upp tillståndsprocesser."

Så skrev vi i förra (e-)numret apropå långbanken med dubbel-spåret genom Lund. Det finns tyvärr anledning till omväntstående om-tryck, med anledning av rättspsykiatriska kliniken. Det är t.v. oklart vem som bär störst skuld för förseningen som är fatal - de gamla lokalerna är uppsagda men måste användas, vilket försenar bygget av angelägna bostäder, regionens fastighetsnämnd eller kommunens byggnadsnämnd och andra lokala instanser. Klart är dock att det ettriga motståndet från några bybor i Stora Råby har bidragit. Sorgligt!

den sociala ekonomin om man ser historiskt på det. När vi nu startar en feministisk folkrörelse är det ännu viktigare att ta med den sociala ekonomin på allvar och ta vara på och utveckla kunskapen inom den. Här finns en kapacitet att bygga ut denna verksamhet allt ifrån en positiv inställning till ickevinstdrivande kooperativ där människor blir sina egna arbetsgivare och känner större delaktighet till föreningsaktiviteter som ökar kunskap och solidaritet mellan människor emellan. Den sociala ekonomin är en grundbult för en ökad demokrati, både inom och utanför landet

Föräldraförsäkring

Föräldraförsäkring och pensioner är förvisso jämställdhetsfrågor. Vi saxar ur en tredje motion:

Om man istället knyter ersättningen till barnet och baserar den på den förälder eller vårdnadshavare som har den högsta inkomsten så kan det få många positiva konsekvenser: En tryggare ekonomi för barnfamiljen, jämnare uttag av föräldraförsäkringen där inkomsten avgör vem som är hemma och en omfördelning av inkomster mellan män och kvinnor och mellan fattiga och rika.

En fjärde motion från Skåne har rubriken "Partibildning på jämställd grund" och innehåller en mängd konkreta förslag till stadgar - det enda som blev resultatet av en "demokratitävling". Den är emellertid för lång för att refereras här.

Gardiner

är dessutom fullt och hindrar insyn. *Anders Ferm*

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Göran Persson, Gunnar Sandin (red.) och Kajsa Theander. Nästa redaktör Gunnar Sandin, 135899.

Manus sänds per e-post till material@veckobladet.info

Lämna då gärna två versioner: den råa texten som brev och dokumentet i format enligt ovan som bilaga. Vill du ha tidningen så skicka e-post till pren@veckobladet.info Vid utebliven tidning kontakta Göran Persson.

Nästa nr kommer 30 september, tills dess finns nytt material på <http://veckobladet.info> varje fredag.